

TEZAU LITURGIC
11 IUNIE
+CHIRIL KOGHERAKIS,
MITROPOLITUL RHODOSULUI

PARACLISUL
SF. CUVIOS
BARNABA
DE LA
VASA CIPRULUI

ATENA, 2020

11 ΙΟΥΝΙΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΟΣΙΟΣ ΕΝ ΒΑΣΗ ΚΥΠΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ποίημα Μητροπολίτου Ῥόδου Κυρίλλου Κογεράκη

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μετὰ τὴν
δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορὸς: *Ἀμήν.*

Ἦ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τὸ:

*Δι' ἐσχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ
τῶν οἰκείων στίχων:

*Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.*

Στίχ. α'. *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ
ὄνομα τὸ Ἅγιον Αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. *Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ
ὄνομα Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.*

Στίχ. γ'. *Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.*

Εἶτα τὸ τροπάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν τῷ σπηλαίῳ ἰσαγγέλωσ βιώσας, τῆς ὑπὲρ λόγον
κατηξίωσαι δόξης, ἐν ταῖς αὐλαῖς Βαρνάβα τοῦ
Κυρίου σου, ᾧ νῦν παριστάμενος, σὺν Ἀγγέλων τοῖς
δήμοις, καὶ Ὁσίων τάξεις, καὶ Δικαίων χορείαις, μὴ
ἐπιλάθη Πάτερ τῶν πιστῶς, ἀνευφημούντων τὸν
ἐνθεον βίον σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων
κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους
σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

*Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Θεοφόρε Βαρνάβα,
τὰς δεήσεις μου δέχου.*

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. Δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Θεῷ ἐν Ὑψίστοις παρεστηκῶς, Ὅσιε Βαρνάβα σὺν
Ἀγγέλων ταῖς στρατιαῖς, πρόσδεξαι φωνὰς τὰς
ἰκεσίους, τῶν ἰκετῶν σου καὶ δίδου τὴν χάριν σου.

Ἐδέμ ὁ πολίτης ὁ εὐκλεής, ὕμνοις εὐφημείσθω
νῦν Βαρνάβα χαρμονικῶς, θαυμάτων τὰ ρεῖθρα γὰρ
ἐκβλύζει, ὡς τίς κρουνὸς πολυχεύμων τῆς χάριτος.

Οὐράνιον βίον ὡς νουνεχῆς, ἐν
κόσμῳ Βαρνάβα πανασίδιμε μετελθὼν, οὐράνωσον
δεῦρο τὰς καρδίας, τῶν τῇ πρεσβείᾳ σου πόθῳ
προστρέχοντας.

Θεοτοκίου.

Φύλαττε πρεσβείαις Σου Μαριάμ, Μήτηρ τοῦ
Κυρίου τοὺς γεραίροντας εὐλαβῶς, τὸν θεῖόν Σου
τόκον δι' οὗ πάντες, προγονικῆς καταδίκης
ἐρρύσθημεν.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίων θαλάμων ἐπιτυχὼν Ὅσιε, καὶ τοῖς
ἄσωμάτοις Ἀγγέλοις συναγαλλόμενος, ἡμῶν
μνημόνευε, τῶν εὐλαβῶς σε τιμώντων, ὡς Ὀσίων
καύχημα, καὶ ἐγκαλλώπισμα.

Ῥάβδῳ θεῖᾳ Βαρνάβα ἀπὸ ψυχῆς δέομαι, τῆς
στερρᾶς σου ὄντως πρεσβείας πόρρῳ ἐκδίωξον, τοὺς
ἀπειλοῦντάς με, κατασπαρᾶσαι δολίως, ἀοράτους
λέοντας, ἀειμακάριστε.

Ἐκτενῶς ὃ Βαρνάβα τῷ Βασιλεῖ πρέσβευε, τῷ
δοξάσαντί σε ἐν κόσμῳ θαυμάτων χάρισι, ἵνα τηρήσης
με, τῶν ἐπικήρων πραγμάτων, ἀληθῶς ἀνώτερον, τῇ
μεσιτεῖᾳ σου.

Θεοτοκίου.

Βλέπον Μήτηρ ἰλέῳ καὶ ἰλαρῷ ὄμματι, ἐφ' ἡμᾶς
τοὺς πίσει καὶ πόθῳ ἀεὶ γεραίροντας, τὴν
ὑπερθαύμαστον, καὶ ἱεράν Σου λοχείαν, δι' οὗ
κόσμος σέσωσται, τῆς παραβάσεως.

Διάσωσον, ὡς παρρησίαν πλουτήσας
Πάτερ Βαρνάβα, τῶν πονηρῶν βουλευμάτων τοῦ
ὄφρα, τοὺς εὐφημοῦντας προφρόνως τὴν βιοτὴν σου.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν καλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Βαρνάβα Θεοῦ θεράπων γησιώτατε, Ὅσιων
λαμπάς, καὶ μοναζόντων καύχημα, τῶν πιστῶς
ὑμνούντων σε, τῇ ἁγίᾳ πρεσβείᾳ σου πρόσθηθι, τὴν
παρρησίαν ἔχεις γὰρ πολλήν, Θεὸν μεγαλύνας τῇ
ἀσκήσει σου.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀγαπήσας τὸν Κύριον, τὰ ἐν κόσμῳ πάντα σαφῶς
ἐμίσησας, καὶ ἐδέξω δι' ἀσκήσεως,
Παρακλήτου Βαρνάβα τὴν δύναμιν.

Ῥυπτικαῖς σου δεήσεσι, πλῦνον τὴν ψυχὴν
μου Βαρνάβα Ὅσιε, ἦν ρερύπωκα ὁ ἄθλιος, μὴ
τηρήσας Χριστοῦ τὰ προστάγματα.

Νοσημάτων καὶ θλίψεων, θεοφόρε Πάτερ ἡμᾶς
διάσωσον, ἵνα μέλπομεν γηθόμενοι, ἦν ἐπλούτησας
χάριν οὐράνιον.

Θεοτοκίου.

Ἄσινεῖς διατήρησον, τῆς τοῦ πολεμίου κακίας
ἄκραντε, τοὺς προστρέχοντας τῇ σκέπῃ Σου, καὶ
ἀνευφημοῦντάς Σου τὰ θαύματα.

Ἦδὴ ε' . Φώτισον ἡμᾶς.

Βάρει με σφοδρῶ, ἁμαρτίας πιεζόμενον,
ἀνακούφισον Βαρνάβα συμπαθῶς, ὡς πλουτήσας
παρρήσιαν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἄρον ἀφ' ἡμῶν, τὸ φορτίον τὸ δυσβάστακτον, ὃ
ἐπέθηκε ὁ βύθιος ἐχθρός, ᾧ Βαρνάβα ὡς πλουτήσας
χάριν ἄνωθεν.

Τεῖνον ἐφ' ἡμᾶς, οὓς σου Πάτερ τὸ εὐήκοον, καὶ τὰ
πρόσφορα χορήγησον ἡμῖν, ταῖς ἡμῶν
ἐπικαμπτόμενος δεήσεσι.

Θεοτοκίου.

Ἄξιόν ἐστι, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν τοὺς
εὐσεβεῖς διασώζουσα, τῶν ἐν βίῳ ἐπωδύνων
συμφορῶν.

Ἦδὴ σι' . Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Συντήρει πάντας ἡμᾶς, τοῖς ἐφόδοις τοῦ δράκοντος,
ἀτρώτους ὡς συμπαθῆς, Βαρνάβα μακάριε, σὲ γὰρ
ἱκετεύομεν, φίλον σε Κυρίου, γνησιώτατον
γινώσκοντες.

Δωρούμενος τοῖς πιστοῖς, μὴ παύσῃ Πάτερ τὰ
κρείττονα, καὶ σκέπειν πάντας ἡμᾶς, ἐν βίου ταῖς
θλίψεσι, θερμῶς γὰρ προσπίπτομεν, σοὶ τῷ τῷ Κυρίῳ,
διὰ ἀσκήσεως δοξάσαντι.

Ἐλέους σου τοὺς κρουνοὺς, Χριστὲ τῷ δούλῳ Σου
ἄνοιξον, Βαρνάβα ταῖς δραστικάῖς, πρεσβείαις
φιλάνθρωπε, τοῖς πόνοις ἀσκήσεως, καὶ ὁσίοις
τρόποις, ἐν τῷ κόσμῳ σε δοξάσαντος.

Θεοτοκίου.

Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἀκτίς Μαρία ὑπάρχουσα,
καταύγασον μουσικῶς, πιστῶς ἱκετεύομεν, ψυχὰς τὰς
τῶν δούλων Σου, τῶν ἀνευφημούντων, εὐλαβῶς τὰ
μεγαλεῖά Σου.

Διάσωσον, ὡς παρρησίαν πλουτήσας
Πάτερ Βαρνάβα, τῶν πονηρῶν βουλευμάτων τοῦ
ὄφεως, τοὺς εὐφημοῦντας προφρόνως τὴν βιοτὴν σου.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ'
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα
μητρικὴν παρρησίαν.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων Σου.

Ἐν τῷ σπηλαίῳ Βαρνάβα μακάριε, ἀσκητικῶς
μετελθὼν βίον κρείττονα, ἐνδόξως Χριστοῦ
κατηξίωσαι, τῆς παραστάδος ᾧ πάντοτε πρέσβευε,
σωθῆναι τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Προκείμενον: *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ
Ἰοσίου Αὐτοῦ.*

Στ.: *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.*

Εὐαγγέλιον Ἰοσιακόν.

Δόξα: *Ταῖς τῶν Σῶν Ἰοσίων...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Ὅλην βδελυζάμενος, τὴν κοσμικὴν πραγματείαν,
πόνοις τῆς ἀσκήσεως, τῷ Χριστῷ μακάριε
συνεσταύρωσαι, ὅθεν πρὸς ἄπονον, μετετέθης λῆξιν,
ἐκτελέσας τὸν ἀγῶνά σου, καὶ συνηρίθμησαι, τοῖς τῶν
Ἀσωμάτων στρατεύμασι, μεθ' ὧν αἰεὶ προστάτευε, τῇ
πανοθενεστάτῳ πρεσβείᾳ σου, τοὺς ἀνευφημοῦντας,
ἐν ὕμνοις ἐγκωμίων καὶ ᾠδαῖς,
Πάτερ Βαρνάβα μακάριε, τοὺς ὁσίους τρόπους σου.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Συμμαχία τῇ θεῖᾳ χάριτός
σου Βαρνάβα ἐνισχυόμενοι, τὴν ξένην ἐν ἀσκήσει,
ὕμνοῦμεν βιοτήν σου, καὶ τῷ Κτίστῃ κραυγάζομεν· ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔχοντές σε προστάτην καὶ ὑπέρμαχον
θεῖον Βαρνάβα Ὅσιε, γεραίρομεν ἐν ὕμνοις, τὸ
ἄρρητόν σου κλέος, καὶ τῷ Κτίστῃ κραυγάζομεν· ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰλαρῷ ὄμματι σου ἐφ' ἡμᾶς ὧ Βαρνάβα Πάτερ
ἐπίβλεψον, τοὺς πίστει τῇ σεπτῇ σου, προστρέχοντας
πρεσβείᾳ, καὶ τῷ Κτίστῃ κραυγάζοντας· ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου.

Σωτηρίας τὰς πύλας ἀνοιξὸν μοι εὐσπλάγχχνως
εὐλογημένη ἀγνή, τῷ πίστει προσκυνοῦντι, τὸν
ἄφραστόν Σου τόκον, καὶ ἀπαύστως βοῶντί Σοι· χαῖρε
Παρθένε σεμνή, Θεὸν ἢ τετοκυῖα.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Μύρω Βαρνάβα, τῆς ἱερᾶς χάριτός σου, δεῦρο μύρισον τὴν τάλαιναν ψυχὴν μου, ἵνα σε γεραίρω, πιστῶς ἐν ἐγκωμίοις.

Ὅμβρισον πᾶσι, Πάτερ θεόφρον Βαρνάβα, τοῖς ὕμνοῦσι τὸν οὐράνιον σου βίον, τοῖς τῆς χάριτός σου, ἐπουρανίοις ὄμβροις

Ἕμνοις τιμῶμεν, τοὺς εὐαγεῖς σου ἀγῶνας, ὧ Βαρνάβα ἐγκαλλώπισμα Ὁσίων, ὅθεν μὴ ἀπόση, ἡμῶν τὰς ἱκεσίας.

Θεοτοκίου.

Διάσωσόν με, ἀπὸ κινδύνων παντοίων, καὶ κακώσεων Θεόνυμφε Μαρία, ἵνα Σε δοξάζω, τὴν Κεχαριτωμένην.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με Σῶτερ, τὸν ἡμαρτηκότα, ταῖς τοῦ Ὁσίου Βαρνάβα ἀσκήσεσι, τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ ὀσίως, σὲ μεγαλύναντος.

Χειμῶνα τῶν παθῶν μου, στήσον ὧ Βαρνάβα, καὶ ἀπαθείας μοι ἔαρ ἀνάτειλον, ὡς παρρησίαν πλουτήσας, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον.

Ὁ θεῖος ἐν Ὁσίοις, ἔνδοξε Βαρνάβα, τῆς τοῦ βελίαιρ με ῥῦσαι χειρώσεως, ἀκαταισχύντῳ δυνάμει, τῆς μεσιτείας σου.

Θεοτοκίου.

Ἵπερδεδοξασμένη, Μῆτερ τοῦ Ἵψίστου, τῆς τῶν παθῶν ἀδοξίας με λύτρωσαι, ἀκαταπαύστως ὑμνοῦντα, τὰ μεγαλεῖά Σου.

Μεγαλυνάρια.

Ἰξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Κόσμου τὰ ἐπίκηρα παριδῶν, ὡς σκιὰν καὶ ὄναρ, εὐηρέστησας τὸν Θεόν, διὰ πολιτείας, ἀσκητικῆς Βαρνάβα, καὶ ὥφθης τῶν Ἀγγέλων, θεῖος συνόμιλος.

Ἰνδον τοῦ σπηλαίου ἀγωνισθεῖς, τὸν καλὸν ἀγῶνα, ὃ Βαρνάβα τῆς ἀρετῆς, τὰς τοῦ Παρακλήτου, ἐδέξω ἐνεργείας, καὶ ὥφθης μοναζόντων, ἔνθεον καύχημα.

Χαίρει νῦν ἡ Βάσα πνευματικῶς, πρέσβυν σε Βαρνάβα, κεκτημένη πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τῶν σῶν λειψάνων, κατέχουσα τὴν κόνιν, λαμβάνει ἀεννάως, θεῖα δωρήματα.

Χαίροις ὁ τῆς Βάσης θεῖος φωστήρ, καὶ τῆς Κύπρου πάσης, ὁ ἀστήρ ὁ ἀειφανής, χαίροις μοναζόντων, παράδειγμα καὶ τύπος, Βαρνάβα θεοφόρε, Ἀγγέλων σύσκηνε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον. Τὰ συνήθη τροπάρια. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων τὸ λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα καὶ χριομένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Θεῖον, σὲ πλουτοῦντες ἄρωγόν, μέγαν βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Θεόν, Πάτερ θεοδόξαστε, Βαρνάβα Ὅσιε, ἐγκωμίων τοῖς στέμμασιν, πιστῶς στέφομέν σε, καὶ Χριστὸν δοξάζομεν, τὸν σὲ δοξάσαντα, ὃν ταῖς δραστικαῖς σου πρεσβείαις, ἴλεων ἡμῖν θεοφόρε, τοῖς ἀνευφημοῦσί σε ἀπέργασαι.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν.

